

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 77. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm3836/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Wognede med sig til Koner og Børn og til deres gamle Fader og komme ned og boe i Egypten, saa hede den stedse Familie blev samlet. Det Samme var Josephs Betænkning og blev strax sat i værk, og stendt den gamle Jakob ei kunde siignde rettere, end at det var et Voveri, hans Sønner kom hysm med, da de fortalte ham at den store Herre i Egypten var ingen Anden end deres Broder Joseph, saa nedtes han dog til at troe sine egne Dine, da han saae de kongelige Wognene, og da steg Wobdet ham endnu røngang i kinderne og han sagde: det var mere end jeg hadde troet, lever Joseph visstelig endnu, ham maa jeg fare ned og see, før jeg dør!

Dbingen ilde imidlertid dog ei saa stærkt, at han jo gav sig Tid at bede ved Beerjaba og at affse til sin Fader Jakobs Gud, og der havde han et Natte-Syn, hvori Gud kom til ham og sagde: Jakob! Jakob! Jeg er dine Faders Gud, for ned uten Frygt til Egypten, hvor du skal vore til et stort Folk, thi Jeg følger med og lader dig atter opfare og dine Dine skal Joseph tulke!

Saa snart Joseph hørde at hans Fader nærmede sig, lod han spørde for sin Wogn og møbte ham i Gosen, hvor Dbingen hvilede i hans Kavn: nu vil jeg dør, naar det skal være, siden jeg har seet dig lovelovende igjen! Derpaa blev Jakob og fem af hans Sønner foreskillede for Kongen, som (efter gammel Skik til Hove) blot spurgde Dbingen: hvor gammel han var, og Sønnerne om deres Kærlings-Wei, og da de, efter Josephs Indskyldse, sagde de var Kærlige-Hjerte og bad om Lov til at boe i Gosen-Land, da fik de intet Svar af Kongen, men han vendte sig til Ministeren, og sagde at han kunde lade sin Fader og sine Brodre boe i Gosen eller hvor han vilde, og lagde Kongen til, er det duelige Wærd blandt dem, da lad dem fore Dypen over mine Hyrdet!

Jakob levede endnu sytten Aar, i Gosen i Ramses, i Nærheden af Joseph i sin Familied Sted, og udtaas

rede høitidslig Josephs Sønner, Ephraim og Manasse, til at gaae i lige Aar, som Stamme-Hjerte, med hans egne Sønner, naar Gud gav dem det forjættede Land, og han tog en Eed af Joseph, at han ei vilde begrabe ham i Egypten, men hos hans Faders, Abrahams og Isaks, i Hulen Makpela. Paa sit Yderste sammentalder han alle sine Sønner og spaaede dem deres Stæbne, i et Billed-Sprog, der er os saare dunkelt, men da vi veed, hvad det i Tidens Gyldne udsprang af Juda Stammen, er det os dog klart nok at den Gamle havde Synet, da han sagde: dig, Juda! skal dine Brodre lovsynges, og for din Haand skal Fienden vende sig, for dig skal din Faders Sønner knæle! Juda, Lovsange! din Opkomst er som Løve-Spring, naar du seener, du slumrer som en Løve og som en Løve-Ung, Man vover ved at vække! Hørdingen af Juda og Lederen af hans Bønder skal ikke tabe sig, før det kommer for Dagen hvad ham er tilføjet, og han er Folkens Hæd! Han binder sin Høle ved Wijn-Stolken, sin Aseindes Føl ved Blanken, han tvætter sin Kappe i Wijn, sin Wænjse i Wændue-Wed! Hans Dine ere Kærrer end Winen og høidere end Melk er hans Kænder!

Jakob var hundrede og syv og fyrretive Aar, da han døde, og efterat han var balsameret i fyrretive og begravet i halsfjerdsindstyve Dage, da drog Joseph med Kongens Hertov op til Canaan, med et stort Folke af Wognene og Ryttere og af de fornemste Egypter, og jordede sin Fader i Hulen Makpela.

Joseph selv blev hundrede og ti Aar gammel, og før han døde, tog han de Efterlevende i Eed, at naar Gud udforde dem fra Egypten, til det Land, han havde lovet deres Fædre, da skulde de tage hans Ben med sig, og Joseph blev balsameret og skindlagt i Egypten.

Det er Summen af den berømte Josephs-Historie, der gjennem Aar-Tusinder har tvøvet Børn og Dbinger, og da

